

valgets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 2973).

Udenfor Erklæringen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Moesgaard-Kjeldsen):

Dette Lovforslag er vedtaget i Landstinget i en anden Affattelse, end Folketinget havde givet det. Det er dog ikke nogen større Uoverensstemmelse, som ligger de to Ting imellem. Som det fremgaar af Landstingets Betænkning, har Landstingets Venstre indtaget det samme Standpunkt til Sagen som Folketingets Venstre. Uenigheden gjaldt Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovforslaget skulde gøres til et Lovforslag om Skat paa Merindtægt i Almindelighed eller kun gælder Skat paa Merindtægt stammende fra Krigskonjunkturerne. Man vil erindre, at den højtærede Finansminister og Flertallet af Folketinget holdt paa det første, men dog gjorde delvise Indrømmelser, bl. a. den, at Indtægter af Livrenter, Gaver, Lotterigevinster eller Arv skulde kunne fritages for denne Beskatning. Til denne Bestemmelse i § 6 har Landstingets Flertal nu krævet nogle Tilføjelser, som Finansministeren har accepteret, ligesom Ministeren har lovet at benytte den ham tilkommende Ret til, naar Forholdene i særlig Grad taler derfor, at fritage for eller nedsætte Skatten paa en saadan Maade, at der tages Hensyn til de af Flertallet fremsatte Henstillinger. Ogsaa andre mindre Ændringer er vedtagne, og jeg skal med et Par Ord paa Udvalgets Vegne gøre Rede for dem. Nogle lempes Loven, andre skærper den.

Det er først en Ændring til § 1, der lyder saaledes: „I første Stykke, Linie 6, efter „for“ indskydes: „de to af“, og i Linie 7 efter „1914—15“ indskydes: „, i hvilke Indkomsten har været højest.“ Hensigten med denne Ændring er at give de Folk, der skal svare Skatten, en Lettelse, og naar Loven i Realiteten skal være en Merindtægtsskat med de faa Undtagelser, der er nævnte i § 6, er det rimeligt at søge at forebygge alt for stærke Virkninger for Skatteyderne af et enkelt særlig daarligt Udbytte i et af Sammenligningsaarene. Man faar derfor Ret til at udskyde et af de daarligste Aar, der er som bekendt 3 Aar til Sammenligning. Den samme Bestemmelse kommer til at gælde for Aktieselskaber, og der er i det Øjemed i § 3 vedtaget i Landstinget to tilsvarende Æn-

dringer. Endvidere er der i § 3, næstsidste Stykke, foretaget en Ændring, efter hvilken der ved en Udvidelse af Aktiekapitalen, som er tilført Selskabet i Driftsaaret, skal fradrages 6 pCt. i Stedet for 5 pCt., som det var vedtaget af Folketinget.

I § 4 er der foretaget den Ændring, at i andet Stykke, Linie 3—4, er Ordene „med 10 pCt.“ udgaaet, og som sidste Punktum er der tilføjet følgende: „Skatten udredes med 10 pCt., stigende med 1 pCt. for hver 10 pCt. eller Del deraf, hvormed Indkomsten overstiger 50 pCt. af Aktiekapitalen; dog kan Skatten ikke overstige 25 pCt.“ Dette er i Forhold til Folketingets Affattelse af Lovforslaget en Skærpelse, idet man her foranlediger, at Selskaber, der ikke har været med i Aarene 1912—13, 13—14 og 14—15, hvormed man sammenligner, nu vil kunne komme til at svare helt op til 25 pCt., forudsat at deres Indtægt har den i Lovforslaget nu angivne Størrelse, medens de efter Folketingets Affattelse af Lovforslaget kun skulde svare 10 pCt. af deres Nettooverskud. I § 4 er der endvidere foretaget følgende Tilføjelse til tredje Stykke: „Enker, der første Gang efter Mandens Død er medtagne ved Ansættelsen som selvstændig skattepligtige, beskattes dog kun, saafremt deres Indkomst overstiger Gennemsnittet af Mandens ansatte Indkomst for de to af Skatteaarene 1912—13, 1913—14 og 1914—15, i hvilke Indkomsten har været højest.“ Det synes at være en naturlig Bestemmelse, at der, naar Enken umiddelbart rykker ind i Mandens Virksomhed, tages samme Hensyn til hendes Udbytte, som der vilde være vist Manden, hvis han havde levet.

Ved § 6 er der foretaget en hel Omskrivning af Paragraffen. Det afgørende ved den nye Affattelse er, at foruden Livrente, Gaver, Lotterigevinster og Arv, der efter Folketingets Ændring af Regeringslovsforslaget skulde fritages for denne Skat, skal ogsaa Ophør af Aftægtsydelse og Indtægt af Livs- eller Ulykkesforsikringssummer være fritagne. Det er ikke nogen stor Forandring, saa det vil vel ikke volde os Vanskelighed at acceptere den. Desuden er der tilføjet et nyt Stykke, der lyder saaledes: „Endvidere kan Skatten bortfalde eller nedsættes forholdsvis, saafremt et her hjemmehørende Selskab overfor Finansministeren paa en efter dennes Skøn fyldestgørende Maade godtgør, at Merindtægten helt eller delvis skyldes Udbytte, som er tilfaldet Selskabet som Aktionær eller Andelskaber i et eller flere